
Jørn Kjæve

MINNEORD

KRISTOFFER LASSEN

KIM MORTENSEN

ROLV-OLE LINDSETMO

ARTHUR REVHAUG

BARTHOLD VONEN

ØIVIND IRTUN

STIG NORDERVAL

Gastrokirurg og professor Jørn Kjæve døde 1. september 2020, 67 år gammel. Det gastrokirurgiske miljøet i Norge har mistet en spesiell kollega.

Jørn vokste opp på Mysen. Han studerte medisin ved Universitetet i Oslo, først parallelt med matematikkstudier. Etter turnustjeneste og militærtjeneste ble han stipendiat ved Anestesiavdelingen ved Universitetssykehuset i Tromsø.

Han disputerte i 1992 og startet deretter sin kirurgiske karriere samtidig som han fortsatte å engasjere seg i ulike forskningsprosjekter. Som overlege spesialiserte han i øvre gastrokirurgi.

Jørn var først og fremst kliniker i ordets beste betydning. Kombinasjonen av en uvanlig logisk og matematisk hjerne, komplett lojalitet til pasientene, ustopkelig arbeidskraft og en oppofrende empati preget hele hans virke som kirurg. Jørn evnet på en sjelden måte å gjøre kloke valg når vanskelige situasjoner oppsto, både på og utenfor operasjonsstua. Han var avgjørende ved innføringen og utviklingen av laparoskopisk kirurgi ved sykehuset og i landsdelen, og et nært samarbeid med det plastikkirurgiske miljøet førte til nye metoder for behandling av kompliserte bukveggsdefekter og fisteltilstander. Mange pasienter med slike tilstander har Jørn å takke for at de fikk hjelp for sine plager.

Jørn var uselvvisk og usnobbete, og gledet seg oppriktig når yngre kolleger tok viktige steg framover. Han hadde et avslappet forhold til konvensjoner og formalia, men dette bekymret aldri pasientene eller de som tok aktivt del i pasientbehandlingen. Han hadde en helt spesiell utholdenhet og engasjement overfor pasienter som gjennomgikk langvarige og vanskelige forløp. Han både visste og *viste* at sykepleiere og andre som er med pasientene hele døgnet utgjør forskjellen. Jørn unngikk aldri ansvar – enten det opprinnelig var hans eller andres. Mer enn noe annet er dette arven han har etterlatt til oss.

De siste årene var han preget av kronisk sykdom, men møtte likevel på jobb hver dag. Han bidro i mange funksjoner, men var først og fremst den høyt skattede diskusjonspartneren hver gang vi hadde støtt på kvist.

Sammen med Elin fikk han barna Morten, Håkon og Anna. Og selv om arbeidet opptok ham i stor grad, var han alltid klar på at familien var det viktigste for ham. I forbindelse med sykdomsforverringen de siste månedene var det tydelig for oss hvordan han var omsluttet av familiens varme og omsorg.

Vi er mange som vil savne Jørn Kjæve.

*På vegne av tidligere og nåværende kollegaer ved Gastrokirurgisk avdeling,
Universitetssykehuset Nord-Norge*

Publisert: 11. januar 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.0968

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 6. februar 2026.